

[Mimi Jakobsen]

damp på kedlerne. Vi ved alle sammen, at der er et meget begrænset råderum. Vi har et overskud på betalingsbalancen, og det skal vi blive ved med at have. Derfor er det ikke lige gyldigt, hvor meget, i hvilken takt og hvordan vi gebærder os frem ad den vej. Men jeg synes, at med det resultat, der er nået, kan det godt være, at de tal, man tør love i forbedret beskæftigelse, er beskedne, men det er et godt signal, og det er i øvrigt også en god start på de yderligere drøftelser, som vi skal komme tilbage til.

De øgede offentlige investeringer på forskellige områder har der været bred enighed om. Det er rigtigt at gøre noget ud af trafikområdet. Det er rigtigt at få rettet noget op på de vedligeholdelsesopgaver inden for masser af områder, som jo er nemmere at spare på, når man står og er i bekneb for nogle penge, for der er ikke så mange, der råber højt om det. Men det er også rigtigt, at det er dyre besparelser at foretage på lang sigt, og derfor er det rimeligt at få rettet op på noget af det nu. Herudover er det så så heldigt, at mange af disse vedligeholdelsesarbejder – her tænker jeg også på kloakeringsarbejderne – er noget, der giver beskæftigelse til de fagforbund på de ufaglærtes områder, som har den store arbejdsløshed. Det er vigtigt, at vi ikke kun tager højde for den nye teknologi, alle de vigtige ting, der skal ske dér, men også husker, at gennem initiativer i højteknologien er det bestemt ikke sikkert at vi ser en øget beskæftigelse hos de ufaglærte; det kunne vi godt trænge til at se. Så det er vi meget tilfredse med.

Den lille, men vigtige beslutning om også at lempe låneadgangen for kommunerne til at opføre plejehjem er forhåbentlig et signal, der vil blive opfanget rundt omkring. Der er ingen som helst tvivl om, at kommunerne allerede i dag er betydeligt bagud for den demografiske udvikling, som vi jo ved kommer, for det er jo ikke noget, man behøver at gisne sig frem til; dér kan man tælle hovederne. Indholdet mener jeg således er mere end tilfredsstillende. Det er glimrende.

Formen skal jo gerne stå i relation til indholdet, ved jeg fra dengang, da jeg skulle sidde og lave litteraturkritik – det kan godt være, at metoden er forkastet for 100 år siden, men det var da den, vi brugte, dengang jeg gik i landsby-skolen på Københavns Universitet. Form og indhold skulle passe sammen. Jeg tror, formen

her har været vigtig for indholdet, og det er derfor, jeg gerne vil nævne det.

Det kunne godt lyde lidt håbløst og lidt besværligt i starten måske, at nu skulle vi sidde alle de her mange partier omkring bordet. Jeg synes, man kan sige i dag, at dels har det ikke været meget tidkrævende – i øvrigt er det så i givet fald kun vores egen tid, vi har spildt – og dels vil jeg fremhæve, at det har pålagt samtlige deltagere den selvdisciplin, der skal til. Vi har været i stand til at undgå mange myter og mange historier om, at nogle ikke var til at have med at gøre, at nogle var umulige, osv. osv. Vi har været i stand til at se hinanden i øjnene hele forløbet igennem og derigennem fornemmet os frem til: Hvor er det, der er det, jeg plejer at kalde hjerteblod, for det enkelte parti? Og så: Hvor ligger kompromismulighederne? For sådan har vi det jo alle sammen, og det synes jeg dette forhandlingsforløb har vist at man godt kan tage hensyn til. Der er ingen, der har følt sig trynet, trampet ned, der er ingen, der har kunnet føle, at nu skulle de døles af de andre.

Jeg synes, der har været taget udstrakt hensyn til de enkelte partier, og det tillod jeg mig allerede i går, måske lidt upassende, at bringe en tak til de øvrige partnere for, men jeg vil gerne gentage den i dag. Det har været meget vigtigt, at alle har kunnet gå ud ikke bare på sædvanlig officiel vis og bakke forliget op, men virkelig føle – og jeg har også en fornemmelse af, at man har følt det ude i folketingsgrupperne – at det her var ordentligt, det var godt nok. Selvfølgelig har der været nogle enkelte forslag af småtingskarakteren, hvor man har siddet med lidt måbende øjne og har sagt: Var det nu virkelig nødvendigt? Men sådan har vi det alle sammen, og det er jo gået alligevel.

Den tredje ting, jeg vil fremhæve omkring finanslovsforliget ud over indholdet, ud over formen, er perspektivet i dette her, og det er ikke det mindst vigtige. Det er vigtigt, at vi har fået det i hus, vi har, når vi nu på et eller andet tidspunkt – om ikke så længe forhåbentlig – får stemt om det her. Men det er endnu mere vigtigt, at vi har en lang række vedtagne lovfor-slag bag os – eller i hvert fald senest i morgen eftermiddag. Selvfølgelig har vi en restanceliste, men jeg har også noteret mig, at der er almindelig enighed om, at opstår der problemer i forbindelse med fortolkningen af aftalen, er